

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

ad aliquam partem successione hereditatis, ergo dñr simpliciter exclusæ, quis statutum mandet illas debere dotari, ut in statuto sub rub. de successi-
 18 berorum patre, uel matr. mor. condito testō in pri-
 & melius in §. item dicimus. & hoc, q̄ ex dispōne
 statuti filiæ exclusæ debeant dotari, non facit, quo
 minus dicantur simpliciter exclusæ a successione,
 ut clarē in terminis uoluit Soc. in consi. 76. ex men-
 te doct. cōiter, & ē Cor. in d. consi. 199. ergo sumus
 in casu, in quo ipsæ filiæ, q̄ fuerunt dotatæ in testō,
 seu quib. aliquid fuit ē iure institutionis relictum
 pro dotib. non dñr partē fecisse filio uniuersaliter
 instituto, quin ipse filius, seu hāres eius possit cape-
 re totum integrum tridentem totius assis pro sua le-
 gitima debita iure naturæ: & ista est uera conclusio
 quæ est de mente oīum, per q̄ in indiuiduo decidit
 casus noster, in quo est cōcludendum, ut supra pro-
 ximē. non obstantibus pluribus, quæ prima facie in
 oppositum facere vñr: nam si considerent, & distin-
 guantur casus, put sunt considerandi, & distinguen-
 di nihil obstat huic conclusioni: neq; prius uo-
 luit Cor. in consi. 197. in 1. lib. quinimodō concordare
 vñ cum p̄dictis, ut ex eius uerbis colligitur. Ad
 p̄dicta ē in terminis nobis inseruiūt ea, quæ, uoluit
 Rom. in l. unica C. qñ non pet. par. circa finem, ubi
 latissimē examinatur hunc articulum, & tandem con-
 cludit, q̄ quatenus filia exclusæ a statuto percipit de
 bonis patris ex patris dispōne, facit partem filijs in
 legitima, ut illud deducatur ex bonis, & hereditate
 quatenus aut plus esset de iure in legitima filiæ, ea-
 tenus impinguat legitima filij masculi, & ita sequu-
 tur Ang. & Imol. in d. l. plane. §. si duob. ff. de leg. 1. q̄
 dicunt, q̄ filia dotata exclusæ a statuto nō facit par-
 tem in legitima, per tex. cum gl. in l. Papinianus §. si
 conditioni in uer. unde si quis iuncta glo. singulari
 in uerb. sextans, alias super uerb. debetur. ff. de inoff.
 testa. ubi Ang. idem uult, dicens, q̄ perinde est, ac si
 filia non esset in medio, & ita ē firmat Io. de Imo.
 in d. l. plane §. si duob. Idem sentit Ang. in consi. in-
 cip. statuto ciuitatis Cortonæ, q̄ est consi. 299. pro
 qua opinione facit, nam legitima est tertia, uel di-
 midia eius, q̄ quis habiturus esset ex successione ab
 intestato l. Papinianus, §. qm̄ aut quarta ff. de inoff.
 testa. & in auth. nouissima cū ibi not. C. eod. rit. & hñ
 per Bar. Alex. & alios cōiter in d. l. Gallus §. & quid si
 tñ: sed stante statuto huius ciuitatis filij masculi ef-
 sent habituri uniuersam hereditatem ab intestato,
 dote filiarum excepta, ergo ipse filius masculus p
 sua legitima habere debet totum tridentem totius
 assis, dotib. filiarum prius exceptis, & detractis, qm̄
 illæ censentur, ut æs alienum, ut per Ang. & alios, de
 quib. sup. proximē, & per Fulg. in d. §. unde si quis in
 d. l. Papinianus. ¶ Et stante hac conclusione p̄ uera,
 q̄ in iudicando, & consulendo sequenda est, tñ qm̄
 magis cōis, ut attestantur doct. quos retuli, tñ quia
 in puncto iuris uerior est, superesset respondere plu-
 rib. q̄ prima facie in prius facere uidentur, & quæ
 referuntur per Soc. in d. consi. 76. in 3. uol. sed qm̄ ex
 p̄dictis iudicio meo tolluntur oīa, q̄ in prius pos-
 sent allegari, iō non multum insistendum esse arbi-
 tror pro responsione, solum tñ rñdeo ijs, q̄ adducta
 à Soc. in d. consi. magis stringere vñr, Nam dico, q̄
 ipse consuluit in casu statuti Ferrariensis, q̄ non ex-
 cludebat filias foeminas simpliciter à successione
 pp masculos, sed ita demum si ipsæ essent dotatæ,
 quo casu fateor, quod tunc filia dñr facere partem
 in legitima ipsi filijs, secus si statutū simpliciter ex-
 cluderet filias foeminas pp masculos à successione,
 qm̄ & si postea statutum uelit, et mādct, q̄ ipsæ filia
 debeant dotari, tñ illæ non faciunt partē ipsi filijs

masculis in legitima, ut dictū fuit sup. expresse hoc
 uoluit et firmauit Soc. in d. consi. dicens hoc esse ue-
 rū, & cōiter doct. ita tenēt, et iste est casus noster, ut
 dixi. Itaq; illud consi. Soc. in terminis facit p nobis,
 & p p̄cone sup. tradita, & latius firmata. Nō obstat
 id, q̄ uoluit Alex. in d. consi. 197. in 6. uol. in ult. col.
 in prin. q̄ primo responderi pōt, q̄ loquit in casu, in
 quo filij foeminae simpliciter à statuto non essent
 exclusæ à successione pp masculos. Secundo dico,
 q̄ Alex. ibi hoc p̄ constanti non firmat, nā dicit, tñ
 magis me mouent alia superiora, q̄ hac rō ultimo
 loco adducta. Tertio dico, p rñsione, q̄ & si id uerū
 sit, q̄ ibi dicit Alex. tñ debet intelligi, ut dicit Ro.
 in d. l. unica C. qñ non pet. par. q̄ eatenus, quatenus fi-
 lia habet ex bonis patris ex dispōne patris, facit par-
 tem in legitima, vñ, ut illud detrahat de toto cor-
 pore hereditatis, et postea de hereditatis residuo
 debeatur tertia integra filio masculo pro sua legiti-
 ma, & si ultra dotem, et illud q̄ habuisset filia ex
 dispōne patris, legitima filiarum esset maior de iure
 cōi, tunc id, q̄ esset ultra illam dotem, & ultra re-
 lictum filia. augeret legitimam filij masculi, qm̄ cū
 filiæ excluduntur fauore mascululorum, talis exclu-
 sio debet tendere ad fauorem ipsorū mascululorum
 & ista est propria mens D. Alex. in d. consi. ex cuius
 uerbis et colligitur ista rñsio, ut ibi per eum. Et sic
 ex p̄dictis cōcludo legitimam filij uniuersaliter in-
 stituti, & grauati restituere, fuisse, et esse tertiā partē
 totius hereditatis, deductis prius dotib. datis, et reli-
 ctis ipsi filia. à patre in testō ē iure institutionis,
 & ita dictam tertiam, seu totum tridentem totius as-
 sis detractis dictis dotib. deberi hāredi ipsi filij, q̄
 decessit ab intestato, itaq; uerū esse de iure arbitror.

S V M M A R I V M.

- 1 Vñ fructus integer patri, quoad uixerit, debet de oib. iure ad ueritio sine ex latere materno, filio i p̄tate sua cōstituto offere
- 2 Nisi testator, & qui filio reliquit, patri acquiri prohiberi.
- 3 Et tunc expressa prohibitio est necessaria, neque sufficitati-
 ta, & an verum sit num. 13.
- 4 Regule standum est, nisi contrarium sit expresse pronisum.
- 5 Vñ fructus in bonis filio relictis patri debetur, si illorum bono-
 rum administratio fuit patri relicta, uel dimissa, secus si iñ-
 set interdicta.
- 6 Administratio bonorum vsque ad certum tempus, & non
 ultra alicui relicta, post illud tempus ei debetur, cui de iure
 communi deberi statutum est: nisi illi etiam ad tempus admi-
 nistratio prohibita foret, num. 19.
- 7 Testator in dubio idē, q̄ ius cōe, seu statutū loci uoluisset censē
- 8 Pater filij, cui aliquid fuit relictum, est legitimus administra-
 tor, nisi aliter fuerit prouisum.
- 9 Pater, quamuis bonorum filij vñ fructus ei non deberetur, ta-
 men fructuum commoditatem habere debet: & quomodo hoc
 intelligatur num. 10. & 21.
- 11 Vñ fructus, uel vñ filio relictus an, & quando patri acquiratur,
 uel sola fructuum commoditas remissiuē.
- 12 Filius si hāres instituitur, uel ei aliquid concedatur, an, quid
 & quando patri suo acquiratur.
- 13 Mēs testatoris cōiecturata ex alijs in testō dispositis colligitur.
- 14 Testatorem aliquid uoluisset, aut sensisset satis non est, nisi talis
 voluntas, aut sensus in dispositionem transuerit, seu ex alijs
 expresse dispositis colligatur.
- 15 Testatoris mens cōiecturata tantum potest, quantum expresse.
- 16 Expressem ēt quid aī, q̄ uerbis gñalib. comprehendit potest.
- 17 Vñ fructus in bonis filio relictis patri nō acquiri ex tacita
 cōiecturata mēte disponētis, in quibz dā casib. hoc demōstrat
- 18 Geminata uoluntas multum solet operari.
- 20 Argumentum de administratione ad vñ fructuum procedit
 negatiuē, non autem affirmatiuē.
- 22 Filius non pōt à patre fructus ab eo in bonis ipsius filij percipere
 repetere

repetere, si eos a patre percipi passus est. Nec est pater a filio
 Mulier passa mariti rebus suis parafrenalib. vii non pot. fructus
 iam perceptos repetere, sed futuros quippe prohibere potest.

E P I T O M E.

V Sumfructum patri in bonis filio relictis non
 debere ex coniectura a mente testatoris in
 us, de quo hic agitur, demonstratur.

CONSILIUM CXXXIX.

Illustrissime D. domine mi obsecrandissime,
 tuis literis mihi significasti, vt in cā inter
 D. Hieronymum patrem ex una, & D.
 Balbum filium ex altera uertente super usufructu
 quorundam bonorum, meā uelim sententiam dicere: vi
 traque testō D. Balbi antiquioris, in quo effectū ip
 sū D. Balbum iunioris ex filia nepotem instituit,
 diligenterq; consideratis hinc inde ab utraq; parte
 tam in facto, q̄ in iure allegatis, ut precib. imo man
 datis tuis paream, in illam sententiam, quam ueriores
 esse arbitror, premisis pro utraq; parte argumē
 tis, me conuertam. Et q̄ usufructus patri debeat
 quam plura suadent, in primis iuris cōis, & regula
 ris dispō, quā iure Codicis, & moderno cautum re
 peritur, q̄ de oib. iure aduētio, siue ex latere ma
 trimonio filio in pāte constituto q̄stus usufructus in
 rege patri, quoad uixerit, debeat, uulgata. cum
 oportet C. de bon. quā lib. l. i. & per totum ferē C.
 de bon. mar. §. i. inst. per quas perso. nobis acq. cum
 alijs plurib. ¶ Secundo q̄ quis ab hac regula ius ma
 trimō authenticorum excipiat casum, in quo patri
 usufructus nō debeat, ut q̄s filio alicuius reliq̄t
 hac adōne, q̄ patri eius nihil acquirat, vt in auth. vt
 liceat matri, & auia in prin. colla. s. auth. excipitur
 C. de bonis, quā libe. ¶ Tñ in hac specie necessaria
 erat expressa disponentis prohibitio, seu dispō, ut
 ex uerbis dictorum iurum inferatur, & prout alias
 iure digestorum expressa testatoris prouisio requi
 rebatur. Iquidā ff. de her. inst. l. Imperator ff. ad Treb.
 & fuit opinio Alex. in l. cum filio circa finem ff. de
 leg. i. qui dicit non sufficere in hoc raciam mentē
 testatoris, sed expressam fore necessariam: idemq;
 est de mēte Baldi in l. filia cuius col. ul. uerf. ex hac
 legitur q̄ōne C. fam. herc. per testin. d. auth. excipit.
 Sed in casu, de quo agitur, hoc expressē prohibitū
 patri non reperitur, t̄ ergo regula stādum erit, arg.
 lū q̄ §. & gñaliter C. de inoff. testa. ibi nisi hoc spāli
 ter & c. iunctis uerbis scribentium ibi. ¶ Tertio t̄ si
 gnūm, pp q̄ inferitur testatorē uoluisse patri usum
 fructum debere, nec illi esse phibitum est, q̄ bono
 rum filio relictorum administratio fuerit patri reli
 cta, seu dimissa, sicut ē si esset patri administratio
 interdicta, illi usufructus non acquiritur, ut colligi
 tur ex uerbis Bar. in l. si filij ff. de in iur. & in l. lis nul
 la ff. de iud. & vñ sentire gl. in d. auth. excipitur, ac ē
 Sal. in auth. idem C. de bonis, quā lib. loquendo de
 filio monasteriū ingresso, in cuius bonis pater usu
 fructum habebat p̄ tex. in d. l. cum oportet §. nō autē
 & arg. §. i. in auth. ut liceat matri, & auia: sed in ca
 su, de quo agitur, testator bonorum administratio
 nem post natiuitatem posthumi instituti censetur
 dimississe, cum solū uoluerit administrationem bono
 rum spectare ad Corneliā suā filiā usq; ad natiui
 tatem posthumi, & non ultra; t̄ ergo casus admini
 strationis bonorū. postq̄ posthumus natus esset, tan
 quā a testatore omisus d̄r in iuris cōis dispōne re
 manisse. Commodissime ff. de libe. & posth. l. si cū
 dotem ff. sol. matr. l. si extraneus ff. de eod. cau. dat.

& est perinde, ac si in illo casu testator hoc idem, q̄
 ius cōe disposuisset, quia t̄ testator in dubio cen
 sur idem uoluisse, q̄ ius cōe, seu loci statutum l. ha
 redes mei §. cum ita ff. ad Treb. & ibi Bart. & in l. ut
 iurisiuradi §. si liberi ff. de ope. libe. At t̄ de iure cōi
 q̄n a testatore, qui filiū alicuius heredem fecit, uel
 illi aliquid reliquit, de administratore prouisum nō
 fuit pater suus d̄r esse legitimus administrator l. si.
 C. de bonis, quā lib. cum alijs simil. ergo ēt bonorū
 filij usufructuarius dicitur. Quarto t̄ dato, sed non
 concessio, q̄ nos simus in casu, in quo patri non pos
 sit dici debere usufructus, uel ex expressa testatoris
 prouisione, uel ex eius coniectura mente, q̄ ulti
 mum an sit uerū, infra latius dicet, tñ non tollit, q̄n
 ipse Hieronymus pater fructuum commoditatem
 sibi habiturus, ut est de mente gl. magnae in fi. uer. in
 d. auth. q̄ sequitur Ang. Are. in §. i. col. 2. inst. p̄ quas
 perso. nobis acquir. quem refert, & sequitur Sal. in
 d. l. cū filio nu. 157. & pro hoc dicto bene facit text.
 in d. prin. in auth. ut liceat matri, & auia, & allegat
 l. plenū §. si usus, & l. filio §. ff. de usu, & habita. q̄ iura
 optimē consonant. ¶ At pro tria parte, q̄ D. Hie
 ronymo patri ipsius D. Balbi usufructus dictorum
 bonorum, seu illorū comoditas non debeat, sed
 pleno iure hereditatis bona ad D. Balbū pertineat
 si non ex expressa prouisione, saltem ex tacita, q̄ ex
 coniectura mente testatoris multifariam colligi
 pōt, facili, & uerē de iure ostendi pōt, plures casus
 10 prius prae supponendo, quorū primus est, q̄ q̄n filio
 filias alicuius relinquit, seu concedit usus, uel
 usufructus, siue habitatio ad ium, aut aliorū bono
 rum, & tunc patri, in cuius pāte erat, olim de iure
 digestorum usufructus non acquiratur, sed solū
 illorum commoditas unā cū eius filio d. l. plenū §.
 si usus, & d. l. filio §. & hoc est illud, q̄ aliqui dicunt,
 q̄ si patri non acquiratur usufructus, saltem com
 moditas illi acquiri d̄r: At q̄n plena proprietas filio
 relicta esset, tunc si patri aliqua rōne usufructus
 non acquiratur, nec commoditas aliqua ēt ipsi ac
 quiri censetur, ut signanter colligit ex uerbis Alex.
 in l. possessio in prin. ff. de acq. posses. q̄ sic intelligit,
 & declarat gl. in d. auth. idem in fi. uer. & ibi Cyn. &
 ad hoc allegat Bar. tex. in d. l. plenū §. si usus, & in
 d. l. filio §. istudq; tenent Ang. in l. i. §. item acquiri
 mus, & Roma. in d. l. possessio in prin. ff. de acq. poss.
 quicquid ibi dixerit Io. de Imol. Bar. ēt in l. fin. circa
 finem C. de usufructu uoluit, q̄ id, q̄ dici solet, q̄n
 patri usufructus mediāte psona sui filij non pōt di
 ci acquisitus, tunc saltem commoditas ei acq̄ri di
 catur, p̄cedit, q̄n filio familias usufructus, uel usus
 esset relictus, & in casu isto loquunt iura de hac ma
 teria loquentia, non autē q̄n bona quoad proprietatem
 filio familias relicta fuissent: & fm hūc sensum
 debet intelligi id, q̄ uoluit Ang. de Areto in d. §. j.
 inst. p̄ quas perso. nobis acq̄. alioquin benē nō lo
 queretur, & in casu isto ēt loquitur gl. in l. 3. §. si filio
 11 ff. commodati: t̄ Sed fm ius Codicis, quo mediāte
 persona filij patri ēt pōt acquiri usufructus, uel
 usus filio relictus, ut in d. l. si. C. de usufr. Vtrū patri
 usufructus, uel sola fructuū comoditas dicat acq̄
 ri, colligit ex distinctione Bart. in d. l. si. maximē cir
 ca fi. cuius uerba inspicit, & considerari possunt. Secun
 12 dus casus sit, q̄n filius alicuius fuit heres institutus
 aut illi bona concessa fuerunt, & tunc si patris con
 tēplatione, & intuitu, quo casu bona d̄r p̄fectitia,
 illa pleno iure patri non aut filio d̄r acquiri l. pla
 cet ff. de acq. hare. §. i. inst. p̄ quas perso. nobis acq̄.
 Si uerō filij tēplatione, & ex cā aduentitia relicta,
 siue acquisita fuerunt, & tūc filio d̄r ium, seu pprie
 tas sola d̄r acquiri, usufructus aut patri d. l. cū opor
 tet

nam, & de p se hoc importare non possunt, tñ secus
 erit, qñ una concurrerent: nā qñ nō profunt singula,
 multa iuuant auth. itaq. C. cōia de succes. ca. 1. & ibi
 Mod. extra de reg. & pac. Posset et pōderari, in quā
 testator uoluit alimenta quibuscūq. psonis psta-
 ri debere in domo, & simul habitando cū hārede
 in domo testatoris, qñ non possunt intelligi esse psta-
 da nisi ab ipso hārede, & ab eius administratore,
 & legata oīa simpli ceter relicta pstanda sint ab hā-
 rede. § legatū inst. de leg. l. legatū l'ultima ff. de leg.
 & l. legatōrū ff. de leg. 2. ergo inferitur, qñ hāres di-
 ta alimenta deducere debet ex fructib. quos pci-
 pere potuit. arg. l. sed si §. idē ait ff. de usu, & habit. &
 melius in l. si alij cum gl. ff. de usufr. Priora tñ magis
 pcent. Et hac secunda pars consultationis in casu
 proposito uerior vř, & ego illē sequor, & fm eā ar-
 gutor ad fauorem D. Balbi pronuntiandū esse, nō
 obstantib. ijs, qñ ex aduerso deducebant. Primum. n.
 qñ pdictis sublatū vř, nā qñ ius in aduentitijs filij usuf-
 ructus patri debeat, d. l. cū oportet, tñ gloss. & doct.
 inter plures casus enumerant, in quib. non debet,
 & tñ retuli, inter quos casus nosser comprehen-
 ditur, ut proximē demonstrauit. Et ex his cessant ēē
 qñ in secūdo motiū deducebant, quicquid ex
 proprio dicere. Non aduersatur tertium in ordi-
 ne, qñ retorqueri pōt, tñ si testator alteri, qñ patri
 heredis instituti bonorum administrationem ēē p-
 pōt, seu ad tps reliquit, ergo inferitur, qñ illam patri
 in huiusmodi taliter, qñ si finita, vel ex tate admini-
 stratione illius, cui testator eā iniunxit, opus fuerit
 administratore uel rōne etatis, vel alia de cā, patri
 non ēē reseruata, sed de alio legitimo administra-
 tore prouidendum est, cum pater apud testatorem
 pfecto habitus fuerit. §. 1. in auth. vt liceat ma-
 tri. & auia, Sal. post gl. & ibi Iacob. Butrig. & Cyn. in
 auth. excipitur. Ex quo inferitur, qñ patri usufructus
 censetur prohibitus, quia si usufructus sibi de-
 beretur, multo magis administratio, nā unum tra-
 ctatū, vř pater administrationem non habet, ex
 pōne usufructum. tñ Affirmatiue aut argū istud
 non procederet, vř habet administrationem, ergo
 & usufructum l. si. §. fin. aut. C. de bon. qñ liber.
 Postremō non aduersatur, qñ saltem commoditas,
 seu participatio fructum ad patrem spectare debet,
 tñ psumimus dicere, vt fuit de intentione gl. in
 auth. idē, qñ hoc procedit in ultimo casu, quem
 refert gl. ibi in fin. ueluti qñ imperator filiofa. donauit:
 Sed gl. ibi nihil allegat, & idē dicere possumus id, qñ
 fuit dici per tex. in illam. C. de colla. uel melius re-
 sponderi pōt ex ijs, qñ inquit Alex. post alios cōiter
 in l. pōssio in prin. ff. de acq. pōsselli. & Bar. in l. si in
 fin. C. de usufr. & probatur in d. l. plenū. §. si usus,
 in l. lio. ff. de usu, & habit. & p. glo. in l. 3. §. si filio ff.
 commod. qñ id, qñ de commoditate fructū inquit
 gloss. Ang. de Arerio, & quidam alij, procedit, qñ
 filiofa. relictus esset usufructus, seu usus, uel habita-
 tio, nō aut qñ bona, seu res relicta forent quoad do-
 minium eius intuitu, & non patris. Num qñ tñ aut
 D. Balbi filius possit ēē eius patrē agere, & fructus ab
 eo receptos repetere, omittēdo plura, quę allegari
 possent, magis æqua, & fortē melior vř snia illa, qñ
 non possit, neque hoc facere debeat, cū passus hoc
 fuerit, ueluti ēē de patre, cui de iure usufructus
 debebatur, qñ tacendo, & patiēdo cōcessit, qñ filius
 fructib. uteretur, nam nec pater, nec fratres illos exi-
 gere possunt, ut pax inter eos conseruetur, ut in d. l.
 cum oportet §. in aut res; tñ sicut ēē in simili, ut pax,
 & amor inter coniuges conseruetur, mulier, qñ passa
 fuit maritum rebus suis parafrasnalibus uti, non pōt
 fructus iam perceptos repetere, futuros aut pōt pro-

hibere l. si ubi plenē habetur C. de pactis conuen. &
 ita residue, saluo saniori iudicio. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ususfructus in bonis maternis filiorum debetur patri, exceptis quibusdam casibus, & num. 26.*
- 2 *Casus omisus: & a contrahentibus non prouisus remanet sub dispositione iuris communis: Declaratur num. 27.*
- 3 *Prouisio hominis tollit prouisionem legis extraordinariam, nō autem ordinariam.*
- 4 *Aequalitas tam in constitutione dotis, quam in eius argumento, & in pactis de lucrando seruanda est inter dotem, & donationem propter nuptias.*
- 5 *Reservatio bonorum maternorum facta filiis uiuente patre, so- lum quoad proprietatem, & non quoad usufructum intelli- gitur. Contra, si ipsi hereditate paternae renunciant, reservatio sibi maternam num. 18.*
- 6 *Contractus, & illis disposita in dubio regulantur secundum ius commune, aut statutarium, uel loci consuetudine: & quan- do hoc verum sit num. 39.*
- 7 *Filius, aut filia paternae hereditati renuncians frustra sibi ma- ternam sibi debitam reservat, & renunciando paternae non censetur maternae renunciare.*
- 8 *Conuentio facta a filiis super successione parentum uiuentium non ualet, non interueniente illorum consensu, & si iuramen- to firmata essent: nisi fieret non principaliter, sed secundario ad effectum, ne sibi in ea praeiudicaretur, num. 41.*
- 9 *Maritus reservando sibi usufructum in bonis uxoris, ea prae- decedente sine liberis, illi reservasse multo magis censetur, si cum liberis praeiudicaret. Contra num. 43.*
- 10 *Onera matrimonij adue soluto matrimonio durant, quando su- persunt filij.*
- 11 *Argumentum a contrario sensu in contractibus quando sumi possit, & quando non.*
- 12 *In contractibus si non contraria, sed eadem, uel similis, uel ma- ior ratio militet, arguitur aut a simili, aut ab equipollenti.*
- 13 *Pater usufructu bonorum maternorum filij sibi praeiudicat, illi expresse, uel tacite renunciando.*
- 14 *In contractibus siue bonae fidei, siue stricti iuris arguitur a con- trario sensu etiam ad praeiudicium contrahentium, & iuris alias debiti, & contra naturam contractus, & in fauorem tertij, qui contractui non interfuit.*
- 15 *Intellectus sumptus a contrario sensu ex verbis contractus di- citur expensus saltem quoad iuris effectus.*
- 16 *Inclusio unius est alterius exclusio, & qui unum casum elegit, alij renunciare censetur.*
- 17 *Verba in quantum, quatenus, & similia sunt limitatiua, & re- strictiua.*
- 18 *Verbum quodlibet in contractibus correlative inter partes appositum debet aliquid operari.*
- 19 *Expressio eius, quod tacite inest, quando aliquid operetur.*
- 20 *In parificatis eadem determinatio esse debet.*
- 21 *Maritus si cum uxore paciscat, quod, ea sine liberis praeiudicet, usufructus bonorum dotaliū ad maritum spectet, si cū libe- ris praeiudicet usufructus ad filios, & nō ad maritū spectabit.*
- 22 *Muliere stipulante dotem sibi reddi, si decedat in matrimonio sine liberis, ea cum liberis decedente, dos liberitantum, & non marito acquiritur.*
- 23 *Dos ad quē spectet muliere decedente cū liberis, maxime si tate pacto, ut ea decedente sine liberis, dos ad dotantē reuertatur.*
- 24 *Dilatio si uero regulariter, & proprie diuersitatem iuris, & fa- cti denotat.*
- 25 *Casus omisus quando habeatur pro omisso, & quando non.*
- 26 *Ex mente contrahentium id esse dicitur, quod ex argumento sumpto a contrario uenit.*
- 27 *Uxor maiorem ergo liberos, quam erga maritum affectionem habere censetur.*
- 28 *Prouisio hominis tollit prouisionem legis ordinariam in casu omisso, concurrente fauore dotis, & filiae.*
- 29 *Prouisio hominis sibi homini praeiudicat etiam quoad sibi regu- lariter*